

[Finansministeren]

ikke planer om at ændre forholdet mellem det lokale styre og det centrale styre, og derfor har jeg ikke noget at foretage mig i forhold til indenrigsministeren, men jeg skal gerne orientere undervisningsministeren om, at spørgsmålet har været rejst.

Dyremose (KF):

Jeg er selvsagt glad for, at der ikke er bevillingsmæssige problemer i dette, så den del af det er altså klar. Med hensyn til de holdningsmæssige problemer må man så håbe, at undervisningsministeren ikke bare siger pænt tak for oplysningen, når finansministeren kommer med sin henvendelse, men at undervisningsministeren handler derefter og lever op til den lov om ligebehandling af mænd og kvinder, som jeg har forstået at socialdemokratiet med iver er gået ind i. Her har man altså en chance for i praksis at vise, at man ønsker en ligestilling mellem mænd og kvinder.

Det er da selvfølgelig korrekt, når finansministeren siger, at indenrigsministeren ingen umiddelbar kompetence har, men så må vi se på, hvordan vi på anden vis kan oplyse amtskommunerne om, at lov om ligebehandling af mænd og kvinder også gælder der, og at man derfor også i amterne må sikre, at der er de nødvendige midler til rådighed, således at man kan få disse barselvikariater gennemført.

Det er meget naturligt, at den ansættende overlæge på en afdeling af hensyn til patienterne og af hensyn til arbejdssituationen på afdelingen foretrækker en mandlig ansøger for en kvindelig ansøger, hvis han risikerer, at man i en 4 måneders periode står uden den pågældende læge og derfor må give en dårligere service til patienterne og har en meget belastende arbejdssituation for de ansatte læger.

Jeg synes, vi må forfølge sagen, og jeg er glad for, at finansministeren vil tage kontakt med undervisningsministeren. Jeg håber, vi også kan finde en måde, hvorpå vi får bragt dette ud i amtskommunerne, så vi får fjernet den grove diskrimination, der er af de yngre kvindelige læger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 745

2) Til statsministeren af:

Christophersen (V):

»Vil statsministeren dementere, at han under de uofficielle samtaler mellem EF-landenes stats- og regeringschefer i december 1980 i Luxembourg på den danske regerings vegne skulle have fremført synspunkter, der måtte opfattes således, at de vesteuropæiske lande burde anlægge en »neutralistisk« linie?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge referater i medierne skulle nogle af deltagerne i de uofficielle samtaler mellem EF-landenes stats- og regeringschefer i december i Luxembourg, specielt den franske præsident, Valéry Giscard d'Estaing, have fået det indtryk, at den danske statsminister gav udtryk for »neutralistiske anskuelser«.

Det er nødvendigt af hensyn til Danmarks internationale placering, at statsministeren klart afviser sådanne formodninger og uden forbehold bekræfter den danske regerings tilslutning til de afgørende elementer i NATO's politik, herunder de senere års NATO-beslutninger vedrørende TNF-modernisering, styrkelse af de nationale forsvarsanstrengelser og holdningen til Sovjets invasion i Afghanistan.

Christophersen (V):

Inden statsministeren får lejlighed til at besvare spørgsmålet, er der et par ting, jeg synes der er grund til at præcisere. Dette spørgsmål er ikke stillet for at få en udførlig beretning om, hvilke private betragtninger der er udvekslet ved aftenkaffen ved Det europæiske Råds møder. Det er klart, at de møder ikke har nogen idé, hvis man bagefter går ud ad døren og begynder at referere, hvad den ene sagde til den anden. Men baggrunden for, at jeg har stillet spørgsmålet, er, at jeg finder, at de partier, som i en årrække har stået sammen om dansk udenrigs- og forsvarspolitik, må have en fælles interesse i at få afkræftet, hvad der måtte være af formodninger i udlandet om, at Danmark var ved at ændre grundlæggende på nogle af de tendenser, der har ligget i vores udenrigs- og sikkerhedspolitik i de sidste 32 år.

Jeg synes, der har været en rimelig baggrund for at stille spørgsmålet i de mange skrivelser, der har været i den senere tid i